

PONEDJELJAK — 19.02.2024. 08.00 sveta Misa	ČETVRTAK — 22.02.2024. Katedra svetog Petra, ap. -
UTORAK — 20.02.2024. -	PETAK — 23.02.2024. <i>post i nemrs</i> 17.30 Križni put
SRIJEDA — 21.02.2024. 18.00 sveta Misa	SUBOTA — 24.02.2024. 17.30 sv. Krunica / sv. Ispovijed 18.00 sveta Misa

NEDJELJA - 25.02.2024.: II. KORIZMENA NEDJELJA

10.30	ŽUPNA SVETA MISA — PUČKA MISA
11.30 17.30	<i>cjelodnevno Euharistijsko klanjanje završetak Euharistijskog klanjanja</i>
18.00	SVETA MISA

**ŽUPNI URED JE OTVOREN:
SUBOTA, 24.02.2024. OD 12.00-13.00**

MISNE NAKANE:

19.02.	+ Petar i Katarina	23.02.	-
20.02.	-	24.02.	+ Petar Ećimović
21.02.	po nakani	25.02.	10.30: za narod (Pro Populo) 18.00: + Ivan Lesica
22.02.	-		

župni ured Rođenja BDM, Placa 3, HR 51512 Njivice
odgovara: vlč. M^o Josip Vidas, župnik
tel: 051/846-163 e-mail: info.zupanjivice@gmail.com
web adresa: www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE račun: HR62 2402 0061 1001 2256 9

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE

18.02.2024.

I. NEDJELJA KORIZME

Godina: XI
Broj: 609

Iz Evanđelja po Marku: (Mk 1,12– 15)

U ono vrijeme: Duh nagna Isusa u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu. A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!«
Riječ Gospodnja.

*Kruh svoj s gladnim dijeli, tužna razveseli,
bolesna pohodi, slijepca k cilju vodi!*

*Milosti je čas, Isus zove nas!
Milosti je čas, Isus zove nas!*

ISKUŠAVAO GA SOTONA, A ANĐELI MU SLUŽAHU.

PORUKA SVETOGA OCA FRANJE

za korizmu 2024. godine **Bog nas vodi kroz pustinju do slobode**

Draga braćo i sestre!

Kada se naš Bog objavljuje, prenosi uvijek poruku slobode: »Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva« (Izl 20, 2). Tako

počinje dekalog dan Mojsiju na gori Sinaj. Narod itekako dobro zna o kojem izlasku Bog govori: iskustvo ropstva još je uvijek svježije u njegovu sjećanju. On prima deset riječi u pustinji kao put slobode. Mi ih nazivamo "zapovijedima", ističući snagu ljubavi kojom Bog odgaja svoj narod. Taj je poziv na slobodu uistinu snažan. Ne iscrpljuje se u jednom događaju, zato što sazrijeva na jednom putu. Kao što Izrael u pustinji još uvijek nosi Egipat u sebi – često žaleći za prošlošću i mrljajući protiv Gospodina i Mojsija – tako i današnji Božji narod nosi u sebi tlačiteljski jaram koji mora ostaviti iza sebe. Opažamo to u trenucima kad se osjećamo beznažno, kad besciljno lutamo kroz život kao po pustinji, bez obećane zemlje prema kojoj bismo zajedno težiti. Korizma je milosno vrijeme u kojem pustinja ponovno može postati – prema riječima proroka Hošee – mjesto naše prve ljubavi (usp. Hoš 2, 16-17). *Bog odgaja svoj narod da iziđe iz svog ropstva* i doživi prijelaz iz smrti u život. Poput nekog zaručnika iznova nas privlači sebi i našem srcu šapćući riječi ljubavi.

Izlazak iz ropstva u slobodu nije neko apstraktno putovanje. Da bi naša korizma bila konkretna, prvi korak je željeti *vidjeti stvarnost*. Kad je Gospodin privukao Mojsija gorućem grmu i progovorio mu, odmah se objavio kao Bog koji vidi i, nadasve, čuje: »Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Zname su mi muke njegove. Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju – u zemlju kojom teče med i mlijeko« (Izl 3, 7-8). I danas se vapaj mnoge naše potlačene braće i sestara uzdiže do neba. Zapitajmo se: dopire li i do nas? Potresa li nas? Dotiče li nas? Mnogo nas toga jedne od drugih dijeli i odvaja, niječući spone bratstva koje nas oduvijek povezuju.

Želim vam ukazati na dosta važan detalj u tom izvješću iz knjige Izlaska: Bog je taj koji vidi, koji je ganut i koji oslobađa; nije Izrael taj koji to traži. Faraon, naime, gasi također snove, krade nebo pa se čini da je svijet u kojem se dostojanstvo gazi a autentične veze poriču nepromjenjiv. Uspijeva, to jest, vezati ljude za sebe. Zapitajmo se: želim li novi svijet? Jesam li spreman raskinuti kompromise sa starim? Svjedočenje mnoge braće biskupa i velikog broja onih koji rade za mir i pravdu sve me više uvjerava da ono na što treba ukazati jest pomanjkanje nade. To je prepreka snovima, nijemi vapaj koji dopire do neba i dotiče Božje srce. Nalik je onoj čežnji za sužanjstvom koja paralizira Izrael u pustinji i koči ga na njegovom putu. Izlazak se može prekinuti: ne postoji drugi način da se objasni kako to da čovječanstvo, koje je na korak do sveopćeg bratstva i koje je doseglo razine znanstvenog, tehnološkog, kulturnog i pravnog razvoja kadroga zajamčiti dostojanstvo svima, tapka u mraku nejednakosti i sukobâ. Bog se nije umorio od nas. Prihvatimo korizmu kao jako vrijeme u kojem nam ponovno dolazi njegova riječ: »Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva« (Izl 20, 2). To je *vrijeme obraćenja, vrijeme slobode*. Samoga je Isusa, kao što se podsjetimo svake godine na Prvu korizmenu nedjelju, Duh odveo u pustinju da njegovu slobodu stavi na kušnju.

Kroz četrdeset dana On će biti pred nama i s nama: On je utjelovljeni Sin. Za razliku od faraona, Bog ne želi podanike, nego sinove i kćeri. Pustinja je prostor u kojem naša sloboda može sazrijeti u osobnu odluku da ne padnemo ponovno u ropstvo. U korizmi pronalazimo nove kriterije prosuđivanja i zajednicu s kojom možemo krenuti na put kojim nikad prije nismo išli.

To uključuje *borbu*: Knjiga Izlaska i Isusove kušnje u pustinji to nam jasno govore. Glasu Boga, koji govori: »Ti si Sin moj, Ljubljeni!« (Mk 1, 11) i »Nemoj imati drugih bogova uz mene« (Izl 20, 3), suprotstavljaju se laži neprijatelja. Više nam se bojati idolâ nego faraona: možemo ih smatrati kao nekim njegovim glasom u nama. Biti svemoćan, biti od svih priznat, biti ispred svih: svaki čovjek u sebi osjeća zavodljivost te laži. To je dobro poznat put. Možemo se tako vezati za novac, za određene projekte, ideje, ciljeve, za svoj položaj, tradiciju, pa čak i za određene ljude. Umjesto da nas pokrenu, oni će nas paralizirati. Umjesto da nas okupljaju u jedno, oni će nas okretati jedne protiv drugih. Postoji, međutim, novo čovječanstvo, narod malenih i poniznih, koji nije podlegao čarima te laži. Dok idoli one koji im služe čine nijemima, slijepima, gluhanima i nepokretnima (usp. Ps 115, 4), siromašne duhom resi budna spremnost i otvorenost: oni su tiha sila dobra koja čuva i drži svijet.

Vrijeme je za djelovanje, a u korizmi *djelovati znači također zastati*. Zastati u *molitvi* kako bi se primilo Božju riječ i zastalo poput Samarijanca *pred svojim ranjenim bratom*. Ljubav prema Bogu i bližnjemu jedna su i ista ljubav. Ne imati drugih bogova znači zadržati se u Božjoj prisutnosti, zastati uz bližnjega od krvi i mesa. Zato molitva, milostinja i post nisu tri neovisna djelovanja, nego jedan jedini pokret otvorenosti i samoodricanja u kojem ćemo odbaciti idole koji nas opterećuju i navezanosti koje nas sputavaju i drže zarobljenima. Tada će se usahlo i usamljeno srce probuditi.

Sinodalni oblik Crkve, koji ovih godina iznova otkrivamo i njegovemo, upućuje na to da je korizma ujedno *vrijeme zajedničkih odluka*, malih i velikih izbora u opreci s prevladavajućim trendovima, koji mogu promijeniti svakodnevicu i život ljudi u pojedinoj sredini: kupovne navike, briga za stvoreni svijet, uključivanje onih koji su u društvu nevidljivi ili prezreni. Pozivam sve kršćanske zajednice da učine ovo: da svojim vjernicima ponude trenutke u kojima će razmišljati o svom načinu života, da izdvoje vremena za propitkivanje o svojoj prisutnosti na vlastitom teritoriju i svojemu doprinosu njegovu boljitku

U mjeri u kojoj će ova korizma biti vrijeme obraćenja, čovječanstvo koje luta osjetit će dašak kreativnosti: bljesak *nove nade*. Želim vam reći isto ono što sam rekao mladima s kojima sam se prošloga ljeta susreo u Lisabonu: »Tražite i riskirajte, tražite i riskirajte. U ovom povijesnom času izazovi su ogromni, jecaji bolni. Proživljavamo treći svjetski rat koji se vodi u dijelovima. Osmjelimo se gledati na naš svijet ne kao da je na umoru, nego u procesu rađanja, ne na kraju, nego na početku velikog novog poglavlja povijesti. A za to je potrebna hrabrost«. To je hrabrost obraćenja, izlaska iz ropstva. Vjera i ljubav to dijete nadu drže za ruku. Uče ga hodati i, istodobno, ono njih vuče naprijed.

Blagoslivljam sve vas i vaš korizmeni hod.
Rim, Sveti Ivan Lateranski, 3. prosinca 2023.

čišćenje crkve	Kristina B. Virag / Suzana Mihaljević
otključavanje crkve	Slavica Maslač
čitači Nedjeljom	N. Dapčić / E. Crvić / J. Knežević
mežnjar	Vinko Gluvaković

